

ты си, коя-то ми рече: »Милостива Госпожо!«—Слушайте ангелчета.—Слушайте моѣ-тѣ исторіѣ.—Азъ щѣ говорѣхъ на васъ, защо-то не съмъ достойна да говорѣхъ на Бога.—А пакъ вый молете Бога да мѣ прости.—Иди слушайте!—

Азъ, кога-то ся оженихъ, мѣжъ ми не бѣше богатъ, нѣ ный си живѣяхме добръ и съ трудъ-тѣ си спечелихме довольно богатство. Азъ моды не обычахъ, на театра не ходяхъ, нѣ трупахъ парѣ на парѣ, грошъ на грошъ.—Парѣ-та бѣше за мене сичко.—Туй не е нищо.—Ето какво е грѣхъ-тѣ ми: на портѣ-тѣ ми дохождахъ бѣдни старци, а азъ ги пѣдѣхъ като гнусна тварь, а пакъ двѣ-тѣ си кученца хранихъ, като че сѣ ми на сърдце-то расли.—Милостиви дружества ся устроявахъ—дохождахъ да ми искать помощъ,—азъ ги пѣдѣхъ—обращахъ си гърба на бѣдны-тѣ, като мисляхъ че нѣма бѣдность на свѣта и като че бѣдность-та произлизавсе отъ мързелъ. Съсъ туй мое поведеніе, азъ мислѣхъ да играѣхъ роля-тѣ на »Благородна Госпожа« (подига главѣ и рѣцѣ къмъ небе-то) О Боже, Боже! Ты мѣ наказа страшно, нѣ праведно.—[къмъ дѣщица-та]—А вый, милы дѣщица, земете живъ примѣръ отъ мене.—Азъ, милостива-та Госпожа, ся нуждая днесъ за едно комаче хлѣбъ!. [плаче].

Слава.—[цѣлува ѣ рѣкѣ-тѣ умылно] Утѣшете ся, любезнейшая бале.—Богъ е добръ!

Баба Куна.—Добъръ?—Да, той е добръ, нѣ добръ е само за добры-тѣ, а за лошявы-тѣ като мене, той е строгъ сѣдія.—Боже, ты, кой-то си всемогущъ, нѣ недѣй мѣ жали!—Проводи сичкы-тѣ фуріи отъ пѣкѣла за да мѣ накажѣтъ—да мѣ накажѣтъ съ сичкѣ-тѣ строгость на твое-то правосѣдіе.—Нека кжсѣтъ кжсѣтъ по кжсѣтъ отъ мое-то тѣло—или нека на животъ-тѣ ми още туй тѣло да бѣде храна на червеи-тѣ; иъ направи това Боже предъ сичкый-тѣ свѣтъ, за да земе съкый примѣръ отъ мене и да познае, че ты си господарь на